

भङ्गः

भयपृष्ठः, पुं, (भयं पृष्ठमस्मिन् ।) सम्मुखः । इति
त्रिकाङ्गशेषः । सुटितमेवदङ्कः । यथा,—
“भयपृष्ठकटिणीयं क्षम्यदृष्टि रूढीमुखम् ।
कटेषु लिखितं पुस्तं यत्नेन परिपालयेत् ॥”

इति प्राचीनवाक्यम् ।

(भयं पृष्ठं यस्य । सुटितमेवदङ्कः, त्रि ।)

भयसन्धिः, पुं, (भयः सन्धिरचास्माद् वा ।)
शरीरस्य सन्धस्थानभङ्गरोगविशेषः । तस्यौ-
घर्षं यथा,—

“अभया त्रिपला खोषः सर्वैरेभिः समीकृतैः ।
तुल्यो गुग्गुलुना योऽप्या भयसन्धिप्रसारकः ॥”

इति गारुड १७५ अध्यायः ।

भयसन्धिकः, स्त्री, (भयो विशिष्टः दम्भः सन्धिः
संचातोऽत्र ।) घोलम् । इति शब्दचन्द्रिका ।
भयात्मा, पुं, (भयः क्रमेण हीन आत्मा देहो
यस्य । ज्ञानप्रतिपदादिक्रमेणैकैककलाच्छेदेन
भयदेहत्वादस्य तथात्वम् ।) चन्द्रः । इति
शब्दचन्द्रिका ।

भयाशः, त्रि, (भया व्याशा यस्य । हताशः ।
दीर्घवृत्त्याभङ्गयुक्तः । यथा,—

“अतिथिर्यस्य भयाशो यद्वातु प्रतिनिवर्तते ।
स तस्मै दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति ॥”

इत्याह्निकतत्त्वम् ।

भयो, स्त्री, (भगिनी । एषोदरादित्वात् साधुः ।)
भगिनी । इति हिन्दुपकोषः ।

भङ्गारी, स्त्री, (भमिष्यक्तशब्दं करोतीति ।
ज्ञ + ञञ् । गौरादित्वात् ङीष् ।) दंष्ट्रः ।
इति त्रिकाङ्गशेषः ।

भङ्गता, [ऋ] त्रि, भङ्गकर्ता । भन्जघातोः कर्त्तरि
ऋन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, मनौ । ६।२८६ ।
“प्राकारस्य च मेतारं परिखानाच पूरकम् ।
हाराणाञ्चैव भङ्गारं चिप्रमेव प्रवासयेत् ॥”

भङ्गः, पुं, (भण्यते इति । भङ्ग + कर्मणि घञ् ।)
नरङ्गः । इत्यमरः । १ । १० । ५ । पराजयः ।
(भन्ज् + भावे घञ् ।) भेदः । रोगविशेषः ।
इति मेदिनी । गे, १३ । (रोगविशेषार्थे यथा,—
“पातघातादिभिर्दृष्टा भङ्गोऽस्यां सन्धसन्धितः ।
प्रसारणाङ्गुचनयोरशक्तिः सन्धिसुक्तता ।
दन्तरसिन् शृङ्गं शोकः सर्ववस्थासन्धितयथा ।
अशक्तिश्चेदितरेष्वपि पीडमाने सशब्दता ।
समासादिति भङ्गस्य लक्षणं बहुधा तु तत् ।
भिद्यते भङ्गभेदेन तस्य सर्वस्य साधनम् ।
यथास्यादुपयोगाय तथा तदुपदेस्यते ।
प्राप्यागुदारि यत्तस्यि शर्यं शब्दं करोति यत् ।
यत्रास्थिवेशः प्रविशेत्सन्धस्यो विदारितः ।
भङ्गं यच्चामिधातेन किञ्चिदेवावशेषितम् ।
उद्गम्यमानं जलपत्तं यच्च मज्जति मज्जति ।
तद्दुःसाध्यं लक्षाशक्तवातलाप्याग्निनामपि ॥
भङ्गं कपालं यत्कस्यां सन्धिसुक्तं ज्ञातव्यं यत् ।
जघनं प्रतिपिष्टं भङ्गं यत्तदिवर्जयेत् ॥
अन्यत्रिष्टकपालञ्च ललाटं चूर्णितमनया ।
यच्च भङ्गं भयेच्छङ्गिः पृष्ठस्तनान्तरे ।

भङ्गः

सन्ध्यामितमप्यस्य दुर्गन्धाद्निवन्धनात् ।
संचोभादपि यद्गच्छेद्विक्रियां तद्विवर्जयेत् ।
आदितो यच्च दुर्गन्तमस्यसन्धिरथापि वा ।
तद्व्याख्यानं सुव्यक्तं भण्यन्तं नलकानि तु ।
कपालानि विभिद्यन्ते स्फुटवन्ध्यानि भूयसा ।
अथावगतसुप्रसन्नसुप्रसन्नचावपीडयेत् ।
आच्छेदतिचिप्रमधो गतचोपरि वर्तयेत् ।
आच्छेदनीतुपीडनीनामचर्मसंचोपवन्धनेः ।
सन्धीन् शरीरगान् सन्धान् चलनघचलनानि प ।
इत्येतेः स्थापनोपायैः सन्धकं संस्थाप्य निचलम् ।
पङ्केः प्रभूतसर्पिर्भिर्वैद्यित्वा सुखेकतः ।
कदम्बोद्भवाश्चसर्वाः कृन्तनपलाशजैः ।
वंशोद्भवैर्वा एषुभिस्तुभिः सुनिवेशितैः ।
सुदृढ्यैः सुप्रतिक्षामैर्वैक्लवैः शकलैरपि ।
कुशाङ्गैः समं बन्धं पट्टस्थोपरि योजयेत् ।
शिथिलेन हि बन्धेन सन्धेः स्वेयं न जायते ।
गाढेनातिरुज्जादाहपाकश्चयुष्मभवः ।
चाहाज्जहादतौ धर्मं सप्ताहान्मोचयेद्विमे ।
साधारणे तु पचाहाङ्गदोषवशेन वा ।
न्ययोधादिकवायेन ततः शीतेन सेचयेत् ।
तं पञ्चमूलपुष्पेन पयसा तु सवेदनम् ।
सुखोष्णं वायुचार्यं स्यात्क्रतुर्लं विज्ञानता ।
विभण्य देशं कालञ्च वातघ्नौघधचयुतम् ।
प्रततं सेकलेपाञ्च विदध्याद्भृशशीतलान् ।
यद्विचौरं च सर्पिञ्चं मधुरौघधसाधितम् ।
प्रातः प्रातः पित्तैः शीतलं लाघवा युतम् ।
सत्रजस्य तु भयस्य त्रयो मधुहृतोत्तरेः ।
कवायेः प्रतिसाध्योऽथ शेषो भङ्गोदितः क्रमः ।
लम्बानि ब्रह्मांसानि प्रलिय मधुसर्पिणा ।
सन्धेयौ त्रयान् वैद्यो बन्धनेचोपपादयेत् ।
तान् समान् सुस्थितान् चाला फलनीरौघ-
कटफलैः ।

समङ्गाधातकीयुक्तेष्वर्णितैरवचूययेत् ।
धातकौरोधचूर्णैर्वा रोहन्वाशु तथा त्रयाः ।
इति भङ्ग उत्क्रान्तः स्थिरधातोर्हर्तौ हिमे ।
मांसलस्याल्पदोषस्य सुवायो दाहयोऽप्यथा ।
पूर्वमध्यान्तवयसामेकहित्रिगुणैः क्रमात् ।
मासैः स्वेयं भवेत् सन्धेयोक्तं भजतो वैधिम ।
कटीजङ्घोरुभजानां कपाटशयनं हितम् ।
यत्नार्थं तथाकीलाः पच कार्या निवन्धनाः ।
जङ्घोर्वाः पार्श्वयोर्हौ द्वौ तल एकच कीलकः ।
श्रोण्यां वा पृष्ठं वा वक्रस्याचकयोक्तथा ।
विमोक्षे भयसन्धीनां विधिमैव समाचरेत् ।
सन्धीश्चिरवितुक्तान् च क्षिप्रस्थितान् नृदृक्तान् ।
उक्तेर्विधानैर्बहुधा च यथासं स्थानमाचरेत् ।
असन्धिमये कट्टे तु विषमोष्वयसाधिते ।
आपोय भङ्गं यमयेत्ततो भयवदाचरेत् ।
भयं नैति यथा पाकं प्रयतेत तथा भिषक् ।
पक्कमांसचिराज्जायुसन्धिः श्लेष्मं न गच्छति ।
वातथाधिविनिर्दिष्टान् स्नेहान् भयस्य
योजयेत् ॥”

इति वाभटे उत्तरस्थाने । २७ अध्यायः ।

भङ्गिमा

कौटिल्यम् । भयम् । विच्छिन्तिः । इति हेम-
चन्द्रः । (विच्छिन्तार्थं यवहारो यथा,—
“वङ्धातुविभागो वियोगः सजीवापगमः
सप्राणनिरोधः स भङ्गः खलोकसमापः । इति
चरके शरीरस्थाने पञ्चमेऽध्याये ।)
रोगमात्रम् । इति राजनिर्घण्टः । गमनम् ।
जलनिर्गमः । इत्यजयपालः । (नागभेदः ।
यथा, महाभारते । १ । ५७ । ६ ।

“उच्छिन्नः शरभा भङ्गो विख्यतेजा विरोहणः ॥”
भङ्गवासा, स्त्री, (भङ्गेन वासः खौरभमस्याः ।)
हरिद्रा । इति शब्दरत्नावली ।

भङ्गसार्धः, त्रि, (भङ्गं वक्रभावं अनावर्तवत्वमित्यर्थः
स्थिति अवस्थिति यत् या क्रिया इति यावत्
भङ्गसमर्थयतीति सार्धं + अच् । कौटिल्याव-
सायक्रियाधर्त्वादास्य तथात्वम् ।) कुटिलः ।
इति हारावली ।

भङ्गा, स्त्री, (भण्यते इति । भन्ज् + “हलच् ।”
३ । ३ । १२१ । इति बाहुलकाद् घञ् टाप् ।)
वृक्षविशेषः । तत्पर्यायः । मातुलानी २ । इत्य-
मरः । १२।६।२० । (अस्याः पर्याया गुणाश्च यथा,
“भङ्गा गजा मातुलानी मादिनी विजया जया ।
भङ्गा कफहरी तिक्ता ग्राहिणी पाचनी लघुः ।
तीक्ष्णोष्णा पित्तला मोहमन्दवाग्द्विवर्द्धनी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
इं भङ्गायां भङ्गा काशमारेषु खनामख्याता ।
इति सुभूत्यादयः । इति भरतः । एतस्याः
फलं कलापपरिमाणमिति खर्वस्वम् । इति
सारसुन्दरी । शृङ्गाव्यशस्यम् । यथा,—
भङ्गा शस्ये शृङ्गाव्ये । इति सुकटस्तत्रः ।
त्रिष्टता । तेजकी इति भाषा । यथा,—
“त्रिभङ्गी रेचनी भङ्गा कलिङ्गा परिपाकिनी ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ।

औषधविशेषः । भाद् इति सिद्धि इति च
भाषा । यथा,—

“नेलोक्वविजया भङ्गा विजयेन्द्राशनं जया ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ।

अस्या गुणाः विजयाशब्दे द्रव्याः ।

भङ्गानः, पुं, (भङ्गेन अनिति इति । अन् + ञच् ।)
मत्स्यविशेषः । भाङ्गन इति भाषा । तत्-
पर्यायः । दीर्घजङ्गलः २ । इति शब्दमाला ।
भङ्गारी, स्त्री, (भङ्गारी एषोदरात् साधुः ।)
दंष्ट्रः । इति त्रिकाङ्गशेषः ।

भङ्गिः, स्त्री, (भण्यते इति । भन्ज् + ङङ् । गौरादित्वात्
ङुत्वम् ।) विच्छेदः । (यथा, रघौ । १३ । ६६ ।

“यानादवातरदहूरमहौतलेन
मार्गेण भङ्गिरचितस्फटिकेन रामः ॥”

कौटिल्यभेदः । इत्यमरभरतौ । विन्यासः । इति
कलिङ्गः । (भङ्गं करोतीति । भन्ज् + णिच् +
ङः ।) कल्लोणः । इत्यमरदत्तः । भङ्गः । इत्यन्ये ।
याजः । हजनिभः । इति रभसः ।

भङ्गिमा, [नृ] पुं, (भङ्ग + बाहुलकात् खार्थे
इमनिच् ।) भङ्गिः । यथा,—